

קיטל, וילהלם (1882-1946)

(Wilhelm Keitel). איש-צבא גרמני. במלחמת-העולם הראשונה מלא ק' תפקידי מטה, ובימי הרפובליקה הווימרית כיהן בעיקר בתפקידי מינהל בצבא (רייכסור). ב-1934 התקשר בקשרים הדוקים עם המפלגה הנאצית והתקדם במהירות בסולם הפיקוד הצבאי. בפברואר 1938, כאשר נטל היטלר לעצמו את הפיקוד על הכוחות החמושים, מונה ק' לתפקיד החדש של 'ראש המטה העליון של הכוחות החמושים' (OKW, Oberkommando der Wehrmacht), והחזיק בתפקידו זה עד לכניעתה הסופית של גרמניה ב-8 במאי 1945. ב-1940 הועלה לדרגת פלדמרשל. קצינים גרמנים רבים כינוהו 'Lakeitel' (מלשון Lakai – משרת), בגלל הערצתו הכנועה להיטלר. ק' חתם על כמה הנחיות בעניין הוצאת בני-ערובה להורג בירייה, רצח שבויי מלחמה ואוכלוסייה אזרחית בארצות הכבושות (ובכלל זה 'פקודת הקומיסרים' הנודעת לשמצה והצו 'לילה וערפל'). בעקבות נסיונם של קציני צבא להתנקש בחייו של היטלר ב-20 ביולי 1944, מונה ק' לחבר 'בית-דין כבוד' (Ehrengerichtshof), ובית-הדין ההוא דן רבים מן הקצינים הגבוהים בקרב הקושרים, שלל מהם את דרגות הקצונה, ובכך הסגיר אותם לידי 'בית-הדין העממי' (Volksgerichtshof) והוא דן אותם למיתה.

ב-8 במאי 1945 חתם ק' על מסמך כניעה של גרמניה בלא תנאי. במשפטו בפני בית-הדין הצבאי הבין-לאומי בנירנברג (ראה משפטים) טען ק' כי בהיותו קצין צבא לא פעל אלא לביצוע הוראות המדינה. בית-הדין פסק כי טיעון הגנה המבוסס על מילוי 'פקודה מגבוה' אינו תקף במקרים הכרוכים בהפרת החוק הבין-לאומי. ב-1 באוקטובר 1945 נמצא ק' אשם בכול ארבעת סעיפי האישום: קשירת קשר לנהל מלחמת תוקפנות, ניהול מלחמת תוקפנות, וביצוע פשעי מלחמה נגד האנושות. הוא נידון למוות וב-16 באוקטובר 1946 נתלה.